

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820202819
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3820202819.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobkyne E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., ul. M. č. 5, proti žalovanému S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., ul. H. č. XX, zastúpenému advokátom JUDr. Pavlom Gráčikom, so sídlom Nitra, Farská č. 40, o zaplatenie 2.950,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 13. mája 2021, č. k. 15C/19/2020-135 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu o zaplatenie 2.950,- € s príslušenstvom. Výrokom II. žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyne v rozsahu 100%. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa žalobou podanou 29.6.2020 uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie 2.950,- € s úrokom z omeškania 5,00% od 01.09.2018 do zaplatenia z titulu nevrátenej pôžičky, ktorú poskytla žalovanému dvomi platbami 1000,- € a 1950,- €, pričom malo ísť o sumy vložené vkladom na jeho účet dňa 31.07.2018 a 07.08.2018. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že uplatňovaný nárok odvíja z právneho vzťahu medzi dvomi fyzickými osobami, peniaze boli vložené na súkromný účet žalovaného, pričom skutočnosti uvádzané žalovaným v odpore sa týkajú podnikania obchodných spoločností a nesúvisia s danou vecou. So žalovaným začala spolupracovať v podnikateľskej sfére, obaja mali svoju firmu, pričom jeho osobné problémy prenikli do obchodných aktivít. Požiadal ju o pomoc pri riešení jeho problémov, potreboval finančné prostriedky. V auguste 2018 si kupoval rodinný dom na úver a zároveň potreboval splácať leasingové vozidlo, preto potreboval požičať súkromne peniaze. Požiadal ju o súkromnú pôžičku kým predá svoje bytu a prídu mu peniaze, žiadal od nej 1.000,- eur a 1.950,- eur a žiadal ich vložiť na súkromný účet, pričom išlo o bezúročnú pôžičku do konca augusta 2018. V mesiaci júl a august 2018 jej obchodná spoločnosť nemala s obchodnou spoločnosťou žalovaného žiadne vzťahy, resp. finančné platby prebiehali medzi obchodnými spoločnosťami aj v tomto období, boli riešené cez účty. Z výsluchu žalovaného súd zistil, že tento tvrdil, že nikdy od žalovanej žiadnu pôžičku nežiadal a ani neprebral. So žalovanou v minulosti založili spoločnú firmu Castle s.r.o., prostredníctvom ktorej mali spoločne podnikáť, jeho firma mala vykonávať práce s úpravou nehnuteľností do stavu úveru, tieto práce pritom vykonával v prospech spoločnosti Rocca Investments a.s. a následne Shea Beat a.s., čo sú spoločnosti žalobkyne. Spoločnosť žalobkyne robila čiastočné úhrady faktúr, ktoré jeho účtovníčka zaevidovala a znižovala tak veľkú faktúru. Pokiaľ ide o peňažné pokladničné doklady, takáto hotovosť bola reálne zo strany žalobkyne aj vložená. Dohoda bola taká, že Zelený ostrov je ich spoločný projekt, chodili spolu, vybavovali úver, čističku a všetko riešili spolu. On mal financovať všetky náklady po získaní úveru z banky a po získaní úveru mu mala spoločnosť SHEA BEAT a.s. zaplatiť faktúru, refundovať všetky náklady, ktoré do toho investoval. Suma za všetky práce a

náklady, ktoré boli investované jeho spoločnosťou bola 65.000,- eur. Dohoda o cene prác nebola medzi nimi žiadna, ústna dohoda bola taká, že v Zelenom ostrove majú obe obchodné spoločnosti polovičný podiel, pretože inak by neinvestoval do projektu peniaze, keby z toho nemal nič. Samotná firma žalobkyne navrhovala vzájomné započítanie pohľadávok, s týmto zápočtom súhlasil. Peniaze v hotovosti nosila do spoločnosti sama žalobkyňa, išlo o úhradu práve týchto nákladov. Žalobkyni bola pritom doručená faktúra č. 180015. Túto faktúru nenamietala, posielala sa jej aj výzva na doplatenie 21.000,- eur, dohoda o započítaní bola uzavretá. Účtovníčka preúčtovala tieto peniaze na firemný účet. Jeho spoločnosť MB One s.r.o. mala v tom čase peniaze, firma žalobkyne uhrádzala peniaze jeho spoločnosti aj v tomto čase, keď bol v Bulharsku nemohol ju požiadať osobne o úhradu peňazí, nemali dohodnutý splátkový kalendár, preto takto uhradila časť peňazí. Z listinných dôkazov zistil súd nasledovné skutočnosti: z vkladu v hotovosti zo dňa 31.7.2018 bol preukázaný hotovostný vklad sumy 996,- eur žalobkyňou na účet žalovaného, z vkladu v hotovosti zo dňa 1.8.2018 bol zistený vklad v hotovosti v sume 1946,- eur na účet žalovaného, z priložených príjmových pokladničných dokladov čyvyplývalo prijatie platby od spoločnosti Rocca Investments a.s. Bratislava firmou MB One s.r.o. Bratislava na účel platby označený ako záloha. Z knihy analytickej evidencie zúžená - prehľad účtov firmy MB One s.r.o. Bratislava vyplýval prehľad jednotlivých platieb spoločnosti Rocca Investments a.s. v časovom období od 6.4.2018 do 9.7.2018 v celkovej sume 30.000,- eur s uvedením účelu platby - zálohová platba, resp. záloha. Z preddavkovej faktúry č. 180015 zo dňa 9.7.2018 vyplývalo fakturovanie zálohy na stavebné práce na objekte bytový komplex Zemianske Kostofany spoločnosťou MB One s.r.o. spoločnosti SHEA BEAT a.s. Bratislava v celkovej sume 65.000,- eur. oznámenia o započítaní pohľadávok zo dňa 18.12.2018 vyplýva, že spoločnosť SHEA BEAT a.s. Bratislava oznamuje spoločnosti MB One s.r.o. Bratislava započítanie pohľadávok v započítavanej sume 21.510,- eur, a to ako úhradu doplatku vyplývajúceho z Proforma faktúry č. 180015 a úhradu Zmluvy o prevode ochranných známkov zo dňa 17.12.2018. Právne vec súd posúdil podľa § 657 Občianskeho zákonníka. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že nárok žalobkyne voči žalovanému nie je daný, preto žalobu zamietol. Žalobkyňa uplatnila voči žalovanému ako fyzickej osobe nárok na vrátenie peňažnej pôžičky, ktorú poskytla žalovanému ako súkromnej fyzickej osobe dvoma platbami na jeho osobný účet, a to v sume 1000,- eur vkladom v hotovosti dňa 31.7.2018 a v sume 1950,- eur dňa 7.8.2018. Po celú dobu konania svoj nárok kvalifikovala po skutkovej aj právnej stránke ako plnenie zo zmluvného vzťahu z pôžičky. Podľa názoru súdu k súhlasnému prejavu oboch zmluvných strán zo zmluvy o pôžičke (a to ani konkludetne), a teda k dohode strán v danej veci nedošlo, i keď je nepochybné, že k reálnemu poskytnutiu peňazí došlo a v tomto smere si žalobkyňa splnila dôkaznú povinnosť. Žalovaný podľa názoru súdu naopak preukázal, že nešlo o pôžičku (napr. NS SR 4Cdo 403/2014). Žalobkyňa opisuje skutkové okolnosti poskytnutia finančných prostriedkov v čase oboch platieb ako žiadosť žalovaného o súkromnú pôžičku, pretože prechodne nemá dostatok finančných prostriedkov až kým mu neprídu peniaze z predaja bytov. Podľa žalobkyne malo ísť o bezúročnú pôžičku s termínom vrátenia do konca augusta 2018. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa vložila oba hotovostné vklady v predmetné dni na súkromný účet žalovaného vedený v UniCredit Bank a.s. (výpoveď žalobkyni, výpoveď žalovaného, výpisy z účtu žalovaného, potvrdenia o vklade peňazí v hotovosti). Žalovaný dohodu o peňažnej pôžičke v priebehu celého konania popieral, peniaze boli podľa neho určené na splatenie záväzku obchodnej spoločnosti žalobkyni voči jeho obchodnej spoločnosti. Žalobkyňa pri reálnom poskytnutí peňazí neuviedla ako účel platby pôžička, čo by zvyšovalo pravdepodobnosť jej tvrdenia, že peniaze prenecháva ako pôžičku. Žalovaný uvádzal, že na jeho požiadanie peniaze poskytla, avšak ako plnenie za práce, ktoré vykonávala jeho spoločnosť v prospech spoločnosti žalobkyni SHEA BEAT a.s.. Z výpisu z účtu žalovaného vyplývalo, že žalovaný mal na svojom účte aj v mesiaci júl 2021 zaúčtované kreditné operácie (napr. 27.7.2018 sumu 1500,- eur, dňa 27.7.2018 sumu 600,- eur, dňa 15.8.2018 sumu 4200,- eur). V tomto období vykonávala spoločnosť žalovaného MB One s.r.o. pre spoločnosť SHEA BEAT a.s. práce na projekte „Zelený ostrov“, ktorá skutočnosť vyplýva z výpovede žalovaného, taktiež z výpovede žalobkyne, ktorá na pojednávaní dňa 5.10.2020 uviedla, že jednalo sa o výkon prác spoločnosti MB One s.r.o. voči jej spoločnosti SHEA BEAT a.s., i keď v inom rozsahu, pričom faktúra na sumu 65.000,- eur bola neoprávnená. Uvedené tvrdenie o výkone prác podporujú aj platby spoločnosti SHEA BEAT a.s. v čase od 2.3.2018 do 30.7.2018, kedy podľa príjmových pokladničných dokladov zaplatila spoločnosť žalobkyni spoločnosti žalovaného sumy 6.040,- eur, 2.000,- eur, 500,- eur, 2.000,- eur, pričom podľa poznámky na príjmovom pokladničnom doklade išlo o zálohu. Z príjmových pokladničných dokladov vyplýva, že časť týchto peňazí bola vyplácaná v hotovosti, inak by spoločnosť žalovaného nevystavovala príjmové pokladničné doklady, čo zodpovedá aj tvrdeniu svedkyne Ing. U.. Súd konštatoval, že ak teda bolo zaužívanou praxou oboch spoločností, že spoločnosť žalovanej poskytovala cez osobu žalobkyni plnenie v hotovosti obchodnej spoločnosti žalovaného, ktorú zastupoval žalovaný, svedkyňa Ing. U. taktiež potvrdila, že si

práce a platby navzájom odsúhlasovali práve oni dvaja, a k týmto platbám došlo aj bezprostredne pred oboma dvoma spornými platbami, súd považoval obrannú argumentáciu žalovaného za pravdepodobnú. Žalobkyňa poskytla žalovanému finančné prostriedky na jeho účet, avšak tieto boli účelovo určené na plnenie záväzku jej obchodnej spoločnosti. Spoločnosť žalovaného vystavila príjmové pokladničné doklady aj na tieto dve platby, čo je v konaní spoľahlivo preukázané a potvrdené aj výpoveďou svedkyne Ing. U.. Žalobkyňa sa snažila zamerať dokazovanie na neoprávnenosť vystavenia preddavkovej faktúry na sumu 65.000,- eur, na to, že žalovaným boli predložené dve rôzne faktúry, faktúry boli vystavené v rozpore s právnymi predpismi účtovníctva a podobne. Podľa názoru súdu uvedené dokazovanie nebolo v spore podstatné. Podstatná bola dohoda strán z dohody o vykonaní prác ako sa bude uhrádzať cena, resp. spôsob určenia ceny za vykonané práce. Žalovaný tvrdil, že to, čo sa urobilo sa aj fakturovalo, jednoducho si náklady, ktoré vložil do spoločnosti Rocca Investments a.s. alebo SHEA BEAT a.s. zrátal, a takto prišiel k sume 65.000, eur. Tieto práce a cenu odsúhlasovala aj žalovaná, čo potvrdila svedkyňa Ing. U. vo svojej výpovedi. Súd ďalej uviedol, že ich podnikateľská spolupráca prebiehala tak, že spoločnosť žalovaného robila práce pre spoločnosť žalobkyne po vzájomnej ústnej dohode, jednotlivé práce a platby ako predložil žalovaný, si vzájomne odsúhlasili. Jednoduchým matematickým prepočtom potom zvyšok do sumy 65.000,- eur predstavoval 21.510,- eur, ktorá na žiadosť spoločnosti žalobkyne mala byť započítaná s pohľadávkou zo zmluvy o prevode obchodnej známky. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že oznámenie o započítaní pohľadávok jej spoločnosť nevystavila, súd považoval toto tvrdenie za nepravdivé. Aj svedkyňa Ing. U. potvrdila, že uvedené oznámenie priniesla žalobkyňa, je vyhotovené na hlavičkovom papieri jej obchodnej spoločnosti a skutočnosť, že je podpísaná členom dozornej rady neznamena, že z hľadiska hmotnoprávneho k takémuto zápočtu nemohlo dôjsť, pretože pre dohodu o započítaní nie je zákonom predpísaná písomná forma. Ak žalobkyňa ako štatutárny zástupca spoločnosti teda odsúhlasila na zápočet práve sumu 21.510,- eur, mal súd za to, že si bola vedomá jednotlivých platieb a aj tých, ktoré sú predmetom konania a boli použité ako platby za spoločnosť. Pre úplnosť súd konštatoval, že sa zaoberal aj možným posúdením plnení žalobkyne na účet žalovaného ako bezdôvodného obohatenia za situácie, že súd nepovažuje pôžičku za uzavretú. Posudzoval, či na strane žalovaného vznikol objektívne protiprávny stav získania cudzích majetkových hodnôt, ktoré musí vydať, pričom dospel k záveru, že takýto stav u neho nenastal, pretože žalovaný prijal finančné prostriedky ako plnenie poskytované v prospech jeho spoločnosti, avšak len na ním určené platobné miesto, ktorým bolo číslo bežného účtu. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd žalobu žalobkyne zamietol ako nedôvodnú. O nároku žalovaného na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP. V konaní bol úspešný žalovaný, preto mu podľa súdu prináleží náhrada trov konania v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a jej žalobe vyhovieť. Dôvodila tým, že súd prvej inštancie jej odňal možnosť predkladať dôkazy - vypočutie svedka, predloženie e-mailu od spoločnosti KROS, čím došlo k porušeniu jej práv a preto rozhodnutie súdu je nezákonné. Žalobkyňa považovala tvrdenia a procesnú obranu žalovaného za účelovú. Uviedla, že výpis z účtu fyzickej osoby č. 1501237000, vedený v UniCredit Bank, a.s., ktorý je účtom žalovaného S. vyvracia tvrdenia žalovaného, nakoľko z neho je zrejmé, že finančné prostriedky prijaté ako pôžičky, žalovaný použil na súkromné účely. Podľa žalobkyne bola prítomná stretnutia a telefonického rozhovoru medzi žalobcom a žalovaným o tom, že žalovaný žiadal o poskytnutie pôžičky svedkyňa E. I.. Žalobkyňa tiež poukázala na to, že žalovaný predložil súdu listinu prezentovanú ako proforma faktúra č. 180015 zo dňa 07.08.2018 v sume 65.000 € v dvoch verifikáciách, pričom obe disponujú vadami. Prvú verziu predložil žalovaný s nesprávnym názvom SHEA BETA, a.s., pričom v čase dňa 07.08.2018 spoločnosť ešte týmto názvom nedisponovala, čím bolo podľa žalobkyne preukázané, že táto verzia faktúry bola neplatná. Potom, čo bol žalovaný upozornený na predmetné vady na súdnom pojednávaní, predložil súdu listinu prezentovanú ako druhú verziu proforma faktúry, taktiež s vadami, keď v názve listiny nebolo uvedené - preddavková faktúra. Predmetné vady obhajoval žalovaný tak, že tvrdil, že používa účtovný program KROS, ktorý prepísal zmenu názvu spoločnosti SHEA BEAT, a.s. späť na proforma faktúre, čo potvrdila svedkyňa U., že to mohlo byť tak, avšak podľa žalobkyne samotná spoločnosť KROS potvrdila, že to nie je možné, nakoľko zmeny sa preukážu len na novo vystavených účtovných dokladoch. Žalobkyňa mala ďalej za to, že listina prezentovaná žalovaným ako faktúra č. 180024 zo dňa 31.12.2018 je taktiež s vadami, a to v nesprávnom uvedení sídla spoločnosti, pričom je v rozpore aj to, že na listine s označením Interný doklad je uvedený názov Rocca Investment, a.s. a na faktúre SHEA BEAT, a.s. Podľa názoru žalobkyne sú tieto listiny dôkazom toho, že sú účelovo vyprodukované. Žiadna verzia listín prezentovaných žalovaným ako proforma faktúra č. 180015 zo dňa 07.08.2018 v sume 65.000,- € predložená súdu neexistovala, a

preto nemohlo ísť o jej čiastkovú úhradu, nakoľko tieto úhrady boli vykonané skôr, než je uvedený dátum 09.07.2018. Žalobkyňa mala za to, že keby sa skutočne jednalo o úhradu proforma faktúry za poskytnuté služby- platiteľ DPH spoločnosť MB ONE, s.r.o. by musela po prijatí úhrady vystaviť do 15 dní faktúru k prijatej platbe ako daňový doklad. Podľa žalovanej ďalej listina - oznámenie o započítaní pohľadávok zo dňa 18.12.2018 je tiež neplatná, keďže táto bola podpísaná členom dozornej rady a nie štatutárnym orgánom. Samotné vystavenie faktúry nie je právnym úkonom. Faktúra je relevantným dôkazom len v prípade, ak je nepochybné, že v nej uvedené údaje odrážajú i reálne plnenie. Poukázala na to, že spoločnosť MB ONE s.r.o. nemala predmet činnosti oprávňujúci vykonávať stavebné práce a z prijatých úhrad neodvádzala ako platiteľ DPH. Podľa žalobkyne, žalovaný nepreukázal, že by disponoval listinou o splnení dodávok alebo právnym podkladom, ktorý by ho oprávňoval k vystaveniu fakturácií. Žalobkyňa navrhovala, aby súd uložil žalovanému, aby zaplatil žalobkyni sumu vo výške 2.950,- € s úrokom z tejto sumy vo výške 5,15 % od 01.09.2018 do zaplattenia a uložil žalovanému povinnosť nahradiť jej trovy konania.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že žalobkyňou namietaný výsluch svedkyne E. I. súd prvej inštancie správne zamietol, keď táto navrhovaná svedkyňa je matkou žalobkyne a zároveň členkou predstavenstva spoločnosti žalobkyne. Výsluch tejto svedkyne by podľa žalovaného nemohol priniesť ozrejmienie podstatných skutkových okolností veci, keďže vzhľadom na príbuzenský vzťah tejto svedkyne k žalobkyni a personálne prepojenie v spoločnosti žalobkyne, by svedkyňa mohla mať záujem vypovedať v prospech žalobkyne a zároveň by tak nebolo možné preveriť vierohodnosť výpovede tejto svedkyne ohľadne akéhosi stretnutia a rozhovoru žalobkyne a žalovaného. Z vykonaného dokazovania bolo podľa žalovaného zrejme, že žalovaný nemal dôvod si požičiavať peniaze od žalobkyne, keďže peniaze v tej dobe mal k dispozícii. Zdôraznil, že do spisu bola predložená Zmluva o pôžičke zo dňa 17.12.2014, z ktorej vyplýva, že práve žalobkyňa si požičala od žalovaného finančné prostriedky vo výške 24 000 Eur, teda bola to práve žalobkyňa, kto potreboval peniaze a nie naopak. Žalobkyňa v odvolaní poukazuje na to, že Proforma faktúra č. 180015 na sumu 65.000 Eur bola vystavená s nesprávnym názvom SHEA BEAT, a.s., keďže 07.08.2018 spoločnosť SHEA BEAT, a.s. ešte nedisponovala týmto názvom a nesúhlasila s tým, že účtovný program KROS prepísal zmenu názvu spoločnosti SHEA BEAT, a.s. späť na tejto Proforma faktúre, pričom zároveň predložila e-mail zo dňa 24.11.2020 od spoločnosti KROS, podľa ktorého sa zmeny preukážu len na novovystavených účtovných dokladoch. Žalovaný k týmto tvrdeniam žalobkyne uviedol, že žalobkyňa v tomto smere uviedla nesprávne konštatovanie, keďže predmetná e-mailová odpoveď spoločnosti KROS je podľa žalovaného plne súladná s tým, čo žalovaný vypovedal na pojednávaní, keď uviedol, že keďže sa počas roku 2018 spoločnosť žalobkyne premenovala na SHEA BEAT a.s. do účtovného programu do zložky „Partneri“ sa vykonala zmena názvu partnera, a tým sa preniesol nový názov partnera na faktúru. Po kontrole uvedenej Proforma faktúry sa táto zaradovovala v rámci účtovníctva spoločnosti žalovaného podľa jej znenia, teda do radu zálohových faktúr, čím vznikol rozdiel v názve odberateľa, keďže zmena názvu spoločnosti žalobkyne na SHEA BEAT a.s. prebiehala počas účtovného roku. Originál tejto faktúry v listinnej forme, ktorý obdržala aj žalobkyňa a nachádza sa aj v súdnom spise znie na pôvodné meno jej spoločnosti, pričom DIČ a ostatné údaje zostali nezmenené. Na túto faktúru bol vystavený aj daňový doklad, z ktorého bola odvedená DPH. Žalobkyňa podľa žalovaného tiež zamlčala, že táto faktúra bola v tom období aj súčasťou podkladov k žiadosti o úver vo VÚB, ktorý sa žalobkyňa snažila vybaviť pre svoju spoločnosť na projekt „Zelený Ostrov“. Počas konania pred súdom prvej inštancie bolo podľa žalobcu riadne preukázané, že jednotlivé platby, boli poskytnuté spoločnosťou žalobkyne a aj plnenia, ktoré sú predmetom tohto konania boli určené na plnenie sumy 65.000 Eur, teda ich všetky žalobkyňa použila na úhradu Proforma faktúry č. 180015, ktorú doposiaľ nijako nenamietala, keďže na jej základe jej spoločnosť plnila v prospech spoločnosti žalovaného, pričom ako vyplýva aj z výsluchu svedkyne Ing. U., táto potvrdila, že si práce a platby strany sporu navzájom odsúhlasovali. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že aj keď sa žalobkyňa snažila zamerať dokazovanie na neoprávnenosť vystavenia faktúry, ako aj na to, že žalovaným boli predložené dve rôzne faktúry a že faktúry boli vystavené v rozpore s právnymi predpismi o účtovníctve a podobne, takéto jej tvrdenia neboli pre rozhodnutie v spore podstatné, keďže dôležité bolo práve preukázanie dohody strán sporu o vykonaní prác a spôsob ako sa bude uhrádzať cena, resp. spôsob určenia ceny za takto vykonané práce. Svedkyňa Ing. U. potvrdila, že samotná žalobkyňa priniesla oznámenie o započítaní pohľadávok vyhotovené na hlavičkovom papieri jej spoločnosti, pričom sa žalovaný plne stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie v tom, že námietka žalobkyne ohľadne neplatnosti tohto oznámenia z dôvodu, že bolo podpísané členom dozornej rady, nemôže znamenať, že z hľadiska hmotnoprávneho k takémuto zápočtu nemohlo dôjsť, pretože pre dohodu o započítaní nie je zákonom predpísaná písomná forma. Taktiež aj sama žalobkyňa vo svojej

výpovedi uviedla, že jej spoločnosť robila umelo vyrobené započítacie prejavy iba pro forma, ktorým malo byť aj oznámenie o započítanie pohľadávok. Aj zo sumy druhej platby vo výške 1.950 Eur podľa žalovaného bolo zrejmé, že táto jednak pri spočítaní s inými zaplatenými plneniami zo strany spoločnosti žalobkyne presne korešponduje so sumou uvedenej na Proforma faktúre a na druhej strane, by bolo veľmi neštandardné žiadať pôžičku v takejto sume. Žalovaný vyjadril názor, že len samotný reálny vklad peňazí žalobkyňou na jeho súkromný účet ešte bez ďalšieho nezakladá vznik pôžičkového zmluvného vzťahu tak, ako sa to snaží žalobkyňa bez akýchkoľvek dôkazov podsúvať v priebehu celého konania. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, keďže mal za to, že je v celom rozsahu vecne správny.

4. Žalobkyňa v písomnej replike k vyjadreniu žalovaného uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami, ktoré sú v nich uvádzané. Právny zástupca žalovaného akosi nepostrehol, ale zmluvnými stranami sporu sú dve fyzické osoby a nie právnické osoby. Taktiež nepostrehol, ale oprávnenosť fakturácie je podstatný na to, aby mohlo dosť vôbec k započítaniu pohľadávok. Tvrdenia žalovanej strany, že by súkromné pôžičky mali byť úhradou proforma faktúry sú výmyslom z dôvodu, že spoločnosti strán sporu nemali v r. 2018 medzi sebou žiadne obchodné aktivity. Žalovaný toto svoje tvrdenie nepreukázal. Žalovaným predkladaná proforma faktúra na sumu 65.000 Eur v rôznych verifikáciách potvrdzuje neexistenciu a pravosť takýchto listín. Ak by bola pravda, že existuje proforma faktúra na sumu 65.000 Eur odsúhlasená tzv. objednávateľom, stačilo by ju prefotiť z účtovníctva z listinnej formy a neboli by rôzne verifikácie tlačené z počítača, pričom by proforma faktúra nemala niekoľko verifikácií a neobsahovala by chyby, lebo chyby by boli odstránené zo strany tzv. objednávateľa pri jej preberaní. Žalovaný sám potvrdil, že nedisponuje žiadnym dokladom, ktorý by ho oprávňoval k vystaveniu proforma faktúry so znením, ako tieto verifikované listiny predkladal. A teda, pre túto prejednávajúcu vec je to významné, pretože nie je možné započítavať a/alebo zamieňať súkromné pôžičky za úhradu účelovo vyprodukovanej proforma faktúry, a ktorá sa vlastne ani netýka strán sporu a jej oprávnenosť ani nie je ničím podložená. Takéto niečo je porušením práv veriteľa. Ďalej poukázala na to, že pôžičky boli poskytnuté skôr, než je uvedený dátum na žalovaným predkladanej proforma faktúre na sumu 65.000 Eur. Žalovaný sám potvrdil, že nedisponuje žiadnym dokladom, ktorý by ho oprávňoval k vystaveniu proforma faktúry so znením, ako tieto verifikované listiny predkladal a taktiež sám potvrdil, že nedošlo ani k dohode o cene a preto ani suma 65.000 Eur nie je oprávnená. Žalovaný a jeho svedkyňa krivo vypovedali, keď tvrdili, že po zmene názvu spoločnosti SHEA BEAT sa zmena vykonala spätne na dokladoch a preto je nový názov na listinách so skorším dátumom. Súd odignoroval ňou predložené listiny a dôkazy, rozhodnutie je bez dostatočného a riadneho odôvodnenia, produkoval vlastné príbehy/úvahy (ktoré ani jedna strana sporu netvrdila) a žalobcovi odňal možnosť predkladať dôkazy, čím porušil jeho práva. Nehovoriac o tom, že vyvodil nesprávne závery, pretože odignoroval neoprávnenosť vystavovania listín ako tzv. fakturácií a pod. V ostatnom zotrvala na svojej argumentácii uvedenej v podanom odvolaní.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť z nasledovných dôvodov:

6. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná na tom právnom základe, že medzi žalobkyňou a žalovaným nedošlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, ako tvrdila žalobkyňa, keď chýbala vôľa zmluvných strán k takémuto dvojstrannému právnomu úkonu, pričom žalovaný preukázal, že vyplatená suma nebola pôžičkou, ale plnením za výkon prác vykonávaných obchodnou spoločnosťou žalovaného MB One s.r.o. pre obchodnú spoločnosť žalobkyne SHEA BEAT a.s. na projekte „Zelený ostrov“ a vystavenej faktúry na sumu 65.000 eur.

7. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobkyne uvádza nasledovné:

8. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka v platnom znení, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

9. Zmluva o pôžičke predstavuje reálny kontrakt, ktorý vzniká stretom vôle zmluvných strán, a to vôle veriteľa prenechať dlžníkovi veci určené podľa druhu a vôle dlžníka vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu a zároveň reálnym odovzdaním predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Ekonomickým dôvodom (kauzou) pôžičky je prenechanie vecí určených podľa druhu do vlastníctva dlžníka tak, aby tento mohol tieto užívať so záväzkom vrátiť veci rovnakého druhu. Pôžička je teda sice reálnym kontraktom, no na jej platnosť sa okrem reálneho poskytnutia finančných prostriedkov vyžaduje aj vôľa zmluvných strán uzatvoriť zmluvu o pôžičke (konsenzuálny prvok).

10. Odvolací súd má za to, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobkyňa reálne poskytla žalovanému finančné prostriedky dvoma vkladmi na účet žalovaného vedený v UniCredit Bank, a.s. dňa 31.07.2018 v sume 1.000 eur a dňa 07.08.2018 v sume 1.950 eur. Táto skutočnosť v konaní nebola sporná. Žalobkyňa tieto platby v podanej žalobe označovala ako plnenie na zmluvu o pôžičke. Vôľa zmluvných strán a kauza zmluvného vzťahu zmluvy o pôžičke v konaní nebola preukázaná. Dôkazné bremeno zaťažovalo žalobkyňu. Žalobkyňa tieto vklady na účet žalovaného nijakým spôsobom neoznačila tak, aby toto naznačovalo uzatvorenie práve zmluvy o pôžičke. Pri existujúcich obchodných vzťahoch medzi spoločnosťami žalobkyne a žalovaného sa javí ako nepravdepodobné to, aby žalobkyňa tieto vklady žiadnym spôsobom ako pôžičku nerozlíšila, zvlášť, pokiaľ by zmluva o pôžičke nebola uzatvorená písomne, ale ústne. Z príjmových pokladničných dokladov predložených v konaní pritom jasne vyplývalo, že bolo zaužívanou obchodnou praxou spoločností žalobkyne SHEA BEAT s.r.o. a spoločnosti žalovaného MB One, s.r.o. to, že platby z obchodných kontraktov týchto spoločností boli uhrádzané žalobkyňou v hotovosti. Uvedená skutočnosť bola v konaní potvrdená aj výpoveďou svedkyne Ing. U.. Žalobkyňa bola povinná preukázať dôvod poskytnutia vyššie uvedených vkladov, a teda vôľu zmluvných strán uzatvoriť práve tento kontrakt.

11. Súd prvej inštancie správne prihliadol na širšie okolnosti prípadu, a teda na vzťahy obchodných spoločností žalobkyne a žalovaného. V konaní bolo preukázané, že tieto spoločnosti spolupracovali na projekte „Zelený ostrov“, pričom spoločnosť žalovaného MB One, s.r.o. vykonávala práce pre spoločnosť žalobkyne SHEA BEAT a.s. Táto skutočnosť bola preukázaná výpoveďou žalovaného, ako aj výpoveďou žalobkyne na pojednávaní dňa 05.10.2020, i keď táto popierala rozsah a vystavenú faktúru č. 180015 na sumu 65.000 Eur (ďalej tiež ako „predmetná faktúra“). Uvedená skutočnosť vyplývala aj nepriamo z listinných dôkazov o platbách medzi spoločnosťami a listinou označenou ako oznámenie o započítaní pohľadávok zo dňa 18.12.2018, a teda, že išlo o rozsah prác v sume 65000,- eur. K námietke žalobkyne ohľadne tejto listiny - oznámenia o započítaní pohľadávok, a teda, že táto bola podpísaná členom dozornej rady a nie štatutárnym orgánom, je potrebné uviesť, že pre započítanie pohľadávky nie je predpísaná písomná forma. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že táto listina bola spôsobilá na započítanie pohľadávky, keď bola uvedená na hlavičkovom papieri spoločnosti žalobkyne a svedkyňa Ing. U. potvrdila, že tento priniesla žalobkyňa.

12. Po sčítaní súm vyplývajúcich z listinných dôkazov (predložených príjmových pokladničných dokladov a uvedeného oznámenia o započítaní), vrátane sumy, ktorú žalobkyňa vložila na účet žalovaného a ktorá je predmetom tohto konania sa dostaneme k výslednej sume 65000,- eur, čo zodpovedá predmetnej faktúre. Preto bol dostatočne zo strany žalovaného preukázaný dôvod vkladov žalobkyne na účet žalovaného, i keď tieto neboli poskytnuté priamo na účet spoločnosti žalovaného. Žalobkyňa nepreukázala, že by tieto boli žalobcom použité na iný účel ako na úhradu vyššie uvedenej pohľadávky. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že samotná faktúra nie je právnym úkonom a nemôže preukázať dôvod jej vystavenia, z vykonaného dokazovania spolu s inými listinami táto argumentácia neobstojí.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí ani argumentácia žalobkyne vo vzťahu k vytýkaným nedostatkom predmetnej faktúry, v ktorej bol uvedený nesprávny názov spoločnosti SHEA BEAT, a.s., keďže 07.08.2018 spoločnosť SHEA BEAT, a.s. ešte nedisponovala týmto obchodným názvom. Predmetné nedostatky vystavenej faktúry nič nemenia na tom, čo vyšlo najavo z vykonaných dôkazov, a teda, že medzi spoločnosťami žalobkyne a žalovaného existovali obchodné vzťahy a že bolo zaužívanou praxou oboch spoločností plniť svoje peňažné záväzky v hotovosti. Žalovaný túto skutočnosť vysvetľoval tým, že účtovný program KROS prepísal zmenu názvu spoločnosti SHEA BEAT, a.s. späť na tejto predmetnej faktúre. V spise sa nachádzajú dve takéto faktúry predložené žalovaným, pričom sú rozdielne len v poštovej adrese v názve spoločnosti Roca investment, a s. vs. SHEA BEAT, a.s.. Žalovaný faktúru so správnym označením spoločnosti žalovanej v čase jej vystavenia (č.l. 67) označuje ako originál. Ostatné údaje v označení spoločnosti žalovanej sú rovnaké. Žalovaný tak predložil aj faktúru so správnym

označením. Odvolací súd pripúšťa, že rozdielne označenie spoločnosti žalovanej mohlo byť spôsobené tak, ako uviedol žalovaný, avšak pre skutkové a právne posúdenie veci takéto zistenie nebolo relevantné. Pokiaľ ide o email zo dňa 24.11.2020, ktorý žalobkyňa označovala ako mail od spoločnosti KROS, ktorý mal preukazovať opak, odvolací súd uvádza, že tento bol predložený až v odvolacom konaní, pričom nešlo o odborné vyjadrenie inej osoby, a preto nemohol žiadnym spôsobom vyvrátiť tvrdenia žalovaného. Predmetná e-mailová odpoveď spoločnosti KROS je súladná s tým, čo žalovaný vypovedal na pojednávaní, keď uviedol, že keďže sa počas roku 2018 spoločnosť žalobkyne premenovala na SHEA BEAT, a.s., do účtovného programu zložky „Partneri“ sa vykonala zmena názvu partnera a tým sa preniesol nový názov partnera na faktúru. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že aj keď sa žalobkyňa snažila zamerať dokazovanie na neoprávnenosť vystavenia preddavkovej faktúry na sumu 65.000 eur, na to, že žalovaným boli predložené dve rôzne faktúry, že faktúry boli vystavené v rozpore s právnymi predpismi o účtovníctve a podobne, takéto jej tvrdenia neboli pre rozhodnutie v spore podstatné, keďže podstatné bolo preukázanie dohody strán sporu o vykonaní prác a spôsob, ako sa bude uhrádzať cena, resp. spôsob určenia ceny za takto vykonané práce. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na bod 23 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že jednotlivé plnenia poskytnuté žalobkyňou a aj plnenia, ktoré sú predmetom konania, boli určené na plnenie sumy 65.000 eur a je bez významu, že preddavková faktúra bola vystavená v súlade s daňovými resp. účtovnými predpismi, či bola vytlačená na obchodné meno spoločnosti žalobkyne pred zmenou tohto obchodného mena alebo po zmene. V konaní bolo preukázané, že vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným boli v tejto dobe dobré, dôverovali si, ich podnikateľská spolupráca prebiehala tak, že spoločnosť žalovaného robila práce pre spoločnosť žalobkyne po vzájomnej ústnej dohode, jednotlivé práce a platby si vzájomne odsúhlasili, pričom jednoduchým matematickým prepočtom potom zvyšok do sumy 65.000 eur predstavoval 21.510 eur, ktorá suma na žiadosť spoločnosti žalobkyne mala byť započítaná s pohľadávkou zo zmluvy o prevode obchodnej známky.

14. Odvolací súd sa na záver stotožnil aj s právnym názorom súdu prvej inštancie vo vzťahu k návrhu žalobkyne na vykonanie výsluchu svedkyne E. I.. Je potrebné poukázať na to, že žalobkyňa sama nezabezpečila účasť uvedenej svedkyne na pojednávaní dňa 13.05.2021, na ktorom napokon vyšlo najavo, že ide o matku žalobkyne a zároveň členku predstavenstva akciovej spoločnosti, preto súd prvej inštancie správne postupoval, keď v konaní nevykonal tento dôkaz, vzhľadom na príbuzenský vzťah svedkyne k žalobkyňou a personálne prepojenie obchodnej spoločnosti, pričom svedkyňa by mohla mať záujem vypovedať v prospech žalobkyne. Vzhľadom na rozsah už zistených skutočností z vykonaných dôkazov, výsluch tejto svedkyne v konaní nebol potrebný a nemohol už bližšie ovplyvniť skutkové a tým aj právne závery súdu prvej inštancie.

15. Preskúmaním obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odvolací súd nevzhladol ani dôvodnosť ďalšej uplatnenej odvolacej námietky žalobkyne, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je bez dostatočného a riadneho odôvodnenia. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami tej ktorej strany sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia s požiadavkami v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03, sp. zn. III. ÚS 60/04). V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal odpoveď na všetky podstatné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, spĺňa všetky vyššie uvedené požiadavky a tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli neodôvodnené. Skutočnosť, že žalobkyňa sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže samo osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. Postupom súdu prvej inštancie tak nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nebola zistená ani tzv. iná vada konania spôsobilá viesť k záveru, že jej následkom došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci.

16. Odvolanie žalobkyne bolo preto neopodstatnené.

17. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný. Odvolací súd preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).